

РЕШЕНИЕ

№ 739

гр. София, 08.02.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в публично заседание на 22.01.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Михаил Малчев

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **8381** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от АПК, във връзка с чл.38, ал.6 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/. Образувано е по жалба на С. Г. К. срещу Решение № ППН-01-106/2017г. от 12.06.2018г. на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в частта, в която жалбата на А. А. е приета за основателна и на С. Г. К., в качеството му на администратор на лични данни – председател на Управителен съвет на Етажна собственост, находяща се в [населено място],[жк][жилищен адрес] е наложено административно наказание – глоба в размер на 500 лв. за нарушение на чл.23, ал.1 ЗЗЛД. Съдът е сезиран с искане да се отмени решението като незаконосъобразно, да се прогласи нищожността на същото.

С влязло в сила определение на съда от 25.09.2018г. е оставена без разглеждане жалбата на С. Г. К. срещу Решение № ППН-01-106/2017г. от 12.06.2018г. на Комисията за защита на личните данни в частта, в която се оспорва решението като незаконосъобразно и е прекратено производството по административно дело № 8381/2018г. описа за на Административен съд – София – град в тази му част.

Жалбоподателят смята, че оспорваният административен акт е нищожен. Излага съображения, че оспореното решение е постановено от некомпетентен орган при грешна процедура. Сочи, че административнонаказателната му отговорност може да бъде реализирана единствено по реда на ЗАНН. Поддържа, че съдържането на оспореното решение е абсолютно неразбираемо. Моли заповедта да бъде отменена и да му бъдат присъдени сторените в съдебното производство разноски.

Ответникът, Комисията за защита на личните данни, чрез процесуален представител, излага съображения за неоснователност на жалбата и законосъобразност на издаденото решение. Моли съда да отхвърли жалбата, както и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – А. Ц. А., редовно призована, в съдебно заседание не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата. В приложена по делото молба изразява становище за неоснователност на жалбата.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София – град, като взе предвид доводите на страните и като събра и прецени в тяхната съвкупност всички представени доказателства, приема за установено от ФАКТИЧЕСКА и ПРАВНА СТРАНА следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, от лице с активна процесуална легитимация – адресат на оспорвания административен акт.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С процесното Решение № ППН-01-106/2017г. от 12.06.2018г. на Комисията за защита на личните данни в оспорвата частта, жалбата на А. А. е приета за основателна и на С. Г. К. в качеството му на администратор на лични данни – председател на Управителен съвет на Етажна собственост, находяща се в [населено място],[жк][жилищен адрес] е наложено административно наказание – глоба в размер на 500 (петстотин) лева за нарушение на чл.23, ал.1 ЗЗЛД.

Съдебната практика е установила ясен критерий единствено при нищожност на административния акт в хипотезата на липса на компетентност. По отношение на останалите изисквания за законосъобразност на административния акт твърдо установен критерий в съдебната практика липсва, което не означава, че административния акт не може да бъде обявен за нищожен и при липсата на останалите предпоставки по чл.146 от АПК. Нищожност на административния акт може да има както поради неспазване на изискванията за форма, така и при тези за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, при противоречие с материалния закон и при несъответствие с целта на закона. Най-общо казано, критерият за нищожност на административния акт при порока материална незаконосъобразност е налице, когато нарушението на материалния закон е такова, че нарушава особено съществени изисквания на приложимата норма. Съществените изисквания могат да бъдат относими както до правното основание за издаване на акта, така и до съществените елементи или изисквания на същата норма.

Обявяването на нищожност на административен акт е средство за отстраняване на незаконосъобразни административни актове, засегнати от толкова съществен порок, че актът изначално, от момента на издаването му не може да породи правните последици, към които е насочен. За да не създава правна привидност, че съществува, при констатиране на основание за това, съдът следва да го отстрани от правния мир чрез прогласяване на неговата нищожност. В правната теория и съдебната практика безпротиворечиво се приема, че липсата на компетентност на административния орган и неспазването на установената форма във всички случаи води до нищожност на административния акт, докато противоречието на акта с материалния закон, е основание за нищожността му само тогава, когато правните му последици са напълно

несъвместими с правовия ред така, че по никакъв начин, включително, ако би бил необжалваем, не биха могли да бъдат признати (Решение № 8035 от 01.07.2008 г. на ВАС по адм. д. № 3988/2008 г., II отд.).

Напълно неоснователни са възраженията на жалбоподателя за некомпетентност на административния орган и осъществени съществени нарушения на процедурните правила. Голословни и необосновани са твърденията в жалбата, че оспореното решение е неразбираемо.

Процесното решение е постановено от компетентен орган. Съгласно чл. 6, ал. 1 от ЗЗЛД, КЗЛД е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на този закон. Тази своя функция комисията осъществява упражнявайки предоставени от закона правомощия посочени в чл. 10, ал. 1 от ЗЗЛД. Този административен орган е оправомощен да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон - чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД. Органите, които осъществяват контрол за спазване на ЗЗЛД са: 1. Комисията на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 по реда на чл. 38 и чл. 39 от ЗЗЛД и 2. председателят на КЗЛД и членовете на комисията или упълномощени от тях лица от администрацията на основание чл. 12 ЗЗЛД. Когато Комисията е сезирана с жалба от физическо лице, което твърди, че са му нарушени правата по ЗЗЛД, тя се произнася, съгласно чл. 38, ал. 2 с решение. Съгласно дадените от закона в този случай правомощия тя постановява решение, с което може да се произнесе в следния смисъл: а) да даде задължителни предписания, б) да определи срок за отстраняване на нарушението и в) да наложи административно наказание. Съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Целта на ЗЗЛД е да се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот, като се защитят физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни и се регламентира правото на достъп до събираните и обработвани такива данни.

Независимо, че безспорно се установява по делото, че С. Г. К. не е регистриран като администратор на лични данни, то доколкото срещу извършването от него обработване на лични данни е депозирана жалба, същата правилно е разгледана от КЗЛД и тя не е излязла от правомощията си. Съгласно § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД „Обработване на лични данни“ е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване. В случая съдът намира, че се извършва безспорно обработване на лични данни. Съгласно чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД администратор на лични данни, е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на личните данни. Същото определение е дадено и в чл. 2, б. „г“ от Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за

свободното движение на тези данни /Директива 95/46/ЕО/. Следователно, достатъчно е да се извършва обработване на лични данни по смисъла на закона, за да се превърне едно физическо лице, както е в процесния случай, в администратор на лични данни. Дали то е регистрирано в регистъра по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД е отделен въпрос, като в тази връзка следва да се има предвид, че КЗЛД следва да регистрира администратори, само когато те поддържат регистри на личните данни - аргумент от § 3 от ПЗР на ЗЗЛД и чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД. Лица, които не поддържат регистри, но обработват лични данни по смисъла на закона, както е в процесния случай, също притежават качеството на администратор на лични данни и КЗЛД може да разглежда жалби срещу тях и съответно да установява или не извършването на нарушения при обработването на тези данни.

При постановяване на административния акт не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила. Решението е постановено след като е дадена възможност на страните да изразят становище и представят писмени доказателства – чл. 36 от АПК, както и след разглеждане на жалбата по същество в открито съдебно заседание съгласно чл. 9, ал. 4 от ЗЗЛД и чл. 39, ал. 1 от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация и е прието с необходимото мнозинство /чл. 9, ал. 3 от ЗЗЛД/. Правилно също така административният орган е конституирал страните в развитото се пред него производство. Административният акт е постановен и в предписаната от чл. 59 АПК писмена форма – решение, в което са посочени мотивите – фактически и правни основания. Въз основа на фактическите установявания на органа са посочени нарушените правни норми. Спазени са изискванията на чл. 9, ал. 4 от ЗЗЛД и чл. 39, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни, като жалбата е разгледана в открито съдебно заседание, с призоваване на страните и събиране на доказателства, а решението е взето единодушно от членовете на административния орган, при необходимия кворум.

Съдът счита, че решението е издадено и в съответствие с материалния закон и целта на същия, с оглед на което то не подлежи на отмяна и съгласно чл. 146, т. 4 и т. 5 от АПК. Правните му последици са напълно съвместими с правовия ред, като размерът на наложеното наказание е минималният предвиден такъв в закона.

Предвид изложеното, съдът намира, че не са налице основания за обявяване на нищожност на оспореното решение. То е законосъобразно – издадено от компетентен орган, в предвидената форма, при отсъствие на допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила и правилно приложение на материалния закон, в съответствие с целта му. С оглед на изложеното подадената срещу него жалба като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

Съгласно изхода на делото и направеното искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение от процесуалния представител на ответника, както и на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответника сумата в размер на 100 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, определено по реда на чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София-град,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Г. К. срещу Решение № ППН-01-106/2017г. от 12.06.2018г.

на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в частта, в която жалбата на А. А. е приета за основателна и на С. Г. К., в качеството му на администратор на лични данни – председател на Управителен съвет на Етажна собственост, находяща се в [населено място],[жк][жилищен адрес] е наложено административно наказание – глоба в размер на 500 лв. за нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД.

ОСЪЖДА С. Г. К. да заплати на Комисията за защита на личните данни юрисконсулско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

СЪДИЯ: